

1986

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Επιμέλεια
Τάσος Παππάς

Τα λεγόμενα κοινωνικά θέματα σπάνια φιγουράρουν στις πρώτες σελίδες των εφημερίδων. Μόνο όταν ξεπεράσουν τις φυσιολογικές διαστάσεις τους, απασχολούν την κοινή γνώμη. Και τέτοια γεγονότα υπήρξαν πολλά τη χρονιά που πέρασε. Διαλέγουμε τα δέκα σημαντικότερα:

- 28 Φεβρουαρίου ξεσπάει μεγάλη φωτιά στις εγκαταστάσεις της «Τζετ Οйл» στο Καλοχώρι Θεσσαλονίκης. Η φωτιά ραίνεται επί οκτώ μέρες. Εκκενώνονται οι γύρω περιοχές και απειλείται η πόλη της Θεσσαλονίκης. Ένας νεκρός, 25 τραυματίες και ζημιές πολλών δισεκατομμυρίων δραχμών είναι ο τραγικός απολογισμός.
- 14 Απριλίου αρχίζει η δίκη του γνωστού διανοούμενου Θανάση Νάσιουτση, ο οποίος κατηγορείται για τη δολοφονία του συναδέλφου του συγγραφέα Θανάση Δαμανάπουλου. Ο κατηγορούμενος αρνείται την ενοχή του. Το δικαστήριο όμως δεν πείθεται και τον καταδικάζει σε ισόβια κάθειρξη.
- 30 Απριλίου το ραδιενεργό νέφος από το ατύχημα του Τσερνομπίλ σκεπάζει την Ελλάδα. Για ένα μήνα ζούμε στον ασταρισμό των μπκερέλ και μιλιρέμ.
- 20 Ιουλίου στρατιωτικό ελικόπτερο που μεταφέρει κυβερνητικούς παράγοντες πέφτει στον Εβρο. Τραυματίζεται ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Ευάγγ. Κουλουμπής και σοβαρότερα ο τότε υφυπουργός Κώστας Γεϊτόνας.
- 4 Αυγούστου μεγάλη φωτιά που ξεσπάει σε δασώδη περιοχή γύρω από την πόλη του Λουτράκιου καταστρέφει χιλιάδες στρέμματα και απειλεί την ίδια την πόλη.
- 2 Σεπτεμβρίου κάποιος κύριος Γούκος απασχολεί πρώτα τα Γιάννενα και μετά το πανελλήνιο. Αιτία, η παρατήρηση που έχει στήσει στην ηπειρωτική πρωτεύουσα που οι διανοούμενες της απλώνονται σ' όλη την Ελλάδα. Ο Γούκος αποφασίζει να σταματήσει τις δραστηριότητές του και παίρνοντας τα λεφτά που έχει στα χέρια του από καταθέτες εμφανίζεται στο εξωτερικό. Ένας συνεργάτης του αυτοκτονεί. Το σκάνδαλο παίρνει κολοσσιαίες διαστάσεις και απασχολεί τον πολιτικό κόσμο της χώρας.
- 12 Σεπτεμβρίου η μανία του Εγκέλαδου εκδηλώνεται πάνω στην Κалаμάτα. Η όμορφη μεσογειακή πρωτεύουσα μεταβάλλεται σε ερείπια. Εικοσίενας νεκροί, 400 τραυματίες και ζημιές ύψους πολλών δισεκατομμυρίων δραχμών, είναι ο τραγικός απολογισμός. Η πόλη εξαφανίζεται!
- 7 Οκτωβρίου συλλαμβάνεται, επιτέλους, ο Βαγγέλης Ρωχάμης. Ο περιβόητος κακοποιός καταφέρνει να κυκλοφορεί ασύλληπτος επί 183 μέρες και όλες οι ενέργειες που έχουν ένα στόχο. Να εξευτελιστούν την ελληνική αστυνομία.
- 27 Νοεμβρίου καταδικάζονται σε ισόβια Κάτια Κολιτσόπουλου και Γιώργος Σκουρδής για τη δολοφονία του συζύγου της Κολιτσόπουλου. Στη δεύτερη δίκη οι συνθήκες είναι πιο ανθρώπινες. Χρειάστηκε βέβαια να ξεσηκωθούν οι γυναικείες οργανώσεις εδώ και στο εξωτερικό.
- 28 Δεκεμβρίου, λίγο πριν εκπνεύσει το 1986, ένα αποτρόπαιο γεγονός έρχεται να συνταράξει την κοινή γνώμη. Η Δήμητρα Βογιατζή, 33 ετών, μητέρα δύο παιδιών και έγκυος, βρίσκεται νεκρή, πεταμένη σ' ένα χωράφι στο 20ο χιλιόμετρο του εθνικού δρόμου Αθήνας-Λαμίας. Το πτώμα της είναι καταφωγμένο από τα σκυλιά. Ο οδηγός αγνώστου Ι.Χ. την είχε τραυματίσει και προσπολιμένος του θα τη μεταφέρει στο νοσοκομείο, την παρέλαβε, την πέταξε όμως σ' ένα χωράφι και εξαφανίστηκε. Η εικόνα του κατασπαργμένου πτώματος τροχαίει τη φρίκη. Ένα απάνθρωπο γεγονός έρχεται να σφραγίσει το 1986.

ΚΑΛΑΜΑΤΑ: Στη δίνη του Εγκέλαδου

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 Σεπτεμβρίου 8.24 το βράδυ ένα φοβερό βουτό συγκλονίζει όλη σχεδόν την Πελοπόννησο. Για λίγα δευτερόλεπτα δεν τα καταφέρνουν. Λέξεις ορτισμένες από το συναίσθημα της στιγμής «τρέχουν» πάνω στο χαρτί. Μάταια όμως. Ο γραπτός λόγος αδυνατεί να αποδώσει την τραγωδία των χιλιάδων ξεριζωμένων. Μένουν οι φωτογραφίες. Η κίνηση της νευρικής κοιλίας με την οδυνη ζωορραγία στο πρόσωπο απέναντι από το σπίτι της που δεν υπάρχει πια, ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις.

Οι πρώτες εικόνες που ηντηράζουν οι

δημοσιογράφοι όταν φτάνουν στην Κалаμάτα είναι τραγικές. Οι περιγραφές, όσο και αν προσπαθούν να αποδώσουν την πραγματικότητα δεν τα καταφέρνουν. Λέξεις ορτισμένες από το συναίσθημα της στιγμής «τρέχουν» πάνω στο χαρτί.

Μάταια όμως. Ο γραπτός λόγος αδυνατεί να αποδώσει την τραγωδία των χιλιάδων ξεριζωμένων. Μένουν οι φωτογραφίες. Η κίνηση της νευρικής κοιλίας με την οδυνη ζωορραγία στο πρόσωπο απέναντι από το σπίτι της που δεν υπάρχει πια, ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις.

Τα πρώτα συναισθήματα καταλαβαίνουν και το πρόβλημα της επιβίωσης μπαίνει επιτακτικά. Όλος ο κρατικός μηχανισμός κινητοποιείται για να νικηθείσει τους

σεισμοπαθείς. Οι ζημιές όμως είναι μεγάλες. Τα πρώτα κλίμακα των σεισμολόγων καταγράφουν λίγες μέρες μετά στην πόλη και διαπιστώνουν πολλά προβλήματα στην περιοχή. Αμέσως μετά οι εδαφοτεχνικοί του υπουργείου συμπληρώνουν. «Το έδαφος ήταν ακατάλληλο». Εργολαβικές απιστίαιες βγαίνουν στην επιφάνεια και η κυβέρνηση προειδοποιεί. «Οπου διαπιστωθεί η ευθύνη εργολάβων θα παρέμβει η δικαιοσύνη». Οι σκληρές όμως υπωνόταται και δίνουν όψη στρατοπέδου στην Κалаμάτα. Και ο χειμώνας έρχεται. Η πολιτεία υπόσχεται ότι μέσα σε σύντομο χρόνο οι σκελετοί θα στεγαστούν και η πόλη θα ξανακτιστεί πάνω σε νερό βάσις. Ας ελπίσουμε ότι αυτό θα γίνει.

ΡΩΧΑΜΗΣ: Ένας «Ζορό» με... παντόφλες

ΣΑΝΙΑ κακοποιός στην Ελλάδα ούλοξενείται τόσο πολύ στις πρωτοσέλιδα των εφημερίδων. Ο Βαγγέλης Ρωχάμης για πολλές μέρες εκτοπίζει - κόμματα - κυβερνήσεις, κοινωνικούς αγώνες από τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων. Ο Έλληνας Ντίλινγκερ, ή ο νέος «Ζορό», δριπέτης δύο σοφών και παρλιόγο τρίτη πριν από λίγες μέρες, απειλεί σοβαρά το όχι και πολύ υψηλό κύρος της ελληνικής αστυνομίας. Για 183 μέρες κυκλοφορεί ασύλληπτος και ερωμαίνεται πάντα από τα μπλόκα της αστυνομίας. Τελικά η σύλληψή του, για άλλους παράδοση, επιτυγχάνεται στις 7 Οκτωβρίου. Έχει όλα τα χαρακτηριστικά μιας

καλογυρισμένης (!) κινηματογραφικής περιπέτειας. Δεκάδες αστυνομικοί περικυκλώνουν μερτα μεσημέρι το κρησφύγετό του στο Νέο Κόσμο και τον συλλαμβάνουν ημίγυμνο και με παντόφλες. Πλήρης αιωνιδιασμός!

Όσο καιρό κυκλοφορεί ελεύθερος το όνομά του συνδέεται με αμύχαλες περιπέτειες. Φιρτάρει να συμπεριλάβει στη λίστα των χρονογράφων στην Ηλιούπολη, σε ληστεία στο νοσοκομείο της Εθνικής Τροπίας στη Λαοσσία, αν, στον «στατιστικό» στο νυχτερινό κέντρο «Αρατάκια» κοντά στη Χαλκίδα, στην επίθεση με πυροβόλα όπλα κατά δύο αστυνομικών τμημάτων και σε κινήσεις στα Γιάννενα.

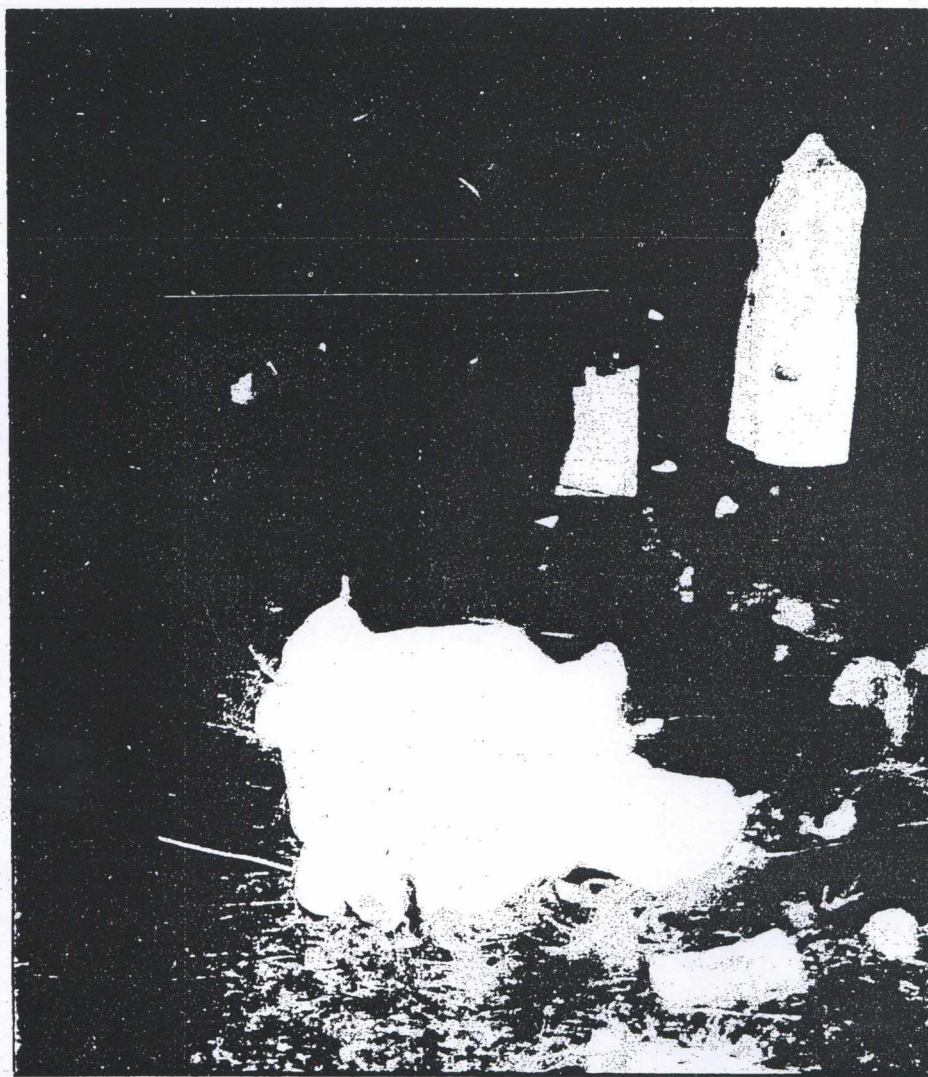
ΓΟΥΚΟΣ: Τοκογλυφία και πάσης Ελλάδος

Η τοκογλυφία είναι ένα σπορ που ανθεί πολλά χρόνια στην Ελλάδα. Γνωστή στους πυροκινώντας την Ιερουσαλήμ, αγνώστη, ως αίνετα, στους μηχανισμούς διοίκησης του οικονομικού εγκλήματος. Αν υπάρχει κάποια ιεραρχία σ' αυτό το «συμπαθή» κλάδο, τη θέση του πρώτου δικτατορικά καταλαμβάνει ο Γιαννιώτης Γιώργος Γούκος. Αξιος συνεχιστής των πρώτων διαδόντων στη ρωσική εποχή. Ο κύριος αυτός έχει στήσει ένα κλάδο διονείας δικτύου παρατηρητές και «αρχαί» όσους αδελφεί, θέλουν να αναγάσουν τα λεφτά τους γρήγορα και εύκολα, ξεριζώνοντας τους γραφειοκρατικούς σκοπέλους του τραπεζικού συστήματος. Κάποια στιγμή λοιπόν αποσπείνει να τερματίσει την

επικρατή του δικτατορικού. Μάζευε τα λεφτά της που είχε στα χέρια του και εξορίζεται στο εξωτερικό. Το σκάνδαλο είναι μεγάλο. Για πολλές μέρες η πόλη των Ιωαννίνων αλλά και πολλές άλλες πόλεις, βλέπουν ο Γούκος έχει απλώς τα δικά του και στην υπόλοιπη Ελλάδα, συγκαταλέγεται. Ένας στενός συνεργάτης του αυτοκτονεί.

Περαιτέρω νταβάνια στον αέρα. Στο χώρο των σκανδάλων παίρνουν μέρος και πρώτοι εντοπισμένοι επιχειρηματίες. Το ατημέλητο του σκανδαλισμού του τραπεζικού συστήματος μπαίνει επιτακτικά. Κάποιοι αδικοί όμως επιχειρηματίες: Η παροικία είναι αναγκαίο κακό για την ελληνική κοινωνία.

ΝΤΙΝΑ ΒΑΓΕΝΑ

Το τελευταίο και πιο τραγικό

ΜΑΚΑΒΡΙΟ εύρημα την περασμένη Κυριακή ήταν το μισοφωτισμένο από τα σκυλιά πτώμα της 33χρονης Δήμητρας Βογιατζή. Την πέταξε στα χωράφια να πεάνει βοήθησε στις 23 Δεκεμβρίου, ο οδηγός του «μαυραίου Σιτροέν» που πριν λίγο την είχε παρασύρει και τραυματίσει σοβαρά. Ανθρώπινο ετήγιος ο οδηγός και εγκληματική η πράξη του. Δεν εγκαταλείπει μόνο το θύμα του. Ξεγέλα και τους αυτόπτες μάρτυρες λέγοντάς τους ότι «θα μεταφέρει την τραυματισμένη στο νοσοκομείο». Τι άνθρωπος είναι άραγε αυτός; Τι τον ώθησε να συμπεριφερθεί έτσι; Θα το μάθουμε 10 μέρες μετά τη συγυγή πράξη που ανακαλύφθηκε και παραδόθηκε. Γιατί εξάλλου κανείς από τους αυτόπτες δεν προσέβηκε να μπει στη Σιτροέν και να συνοδεύει την τραυματισμένη γυναίκα και τον οδηγό στο

νοσοκομείο; Γιατί δεν κράτησαν τον αριθμό του αυτοκινήτου ή τα στοιχεία του οδηγού; Φταίει μόνο η «αναστάτωση της στιγμής»; Η κοινή γνώμη συνταράσσεται, αλλά σύντομα ξεχνάει. Μερικοί αστόσο θα έχασουν δύσκολα. Μένουν τα δύο μικρά παιδιά της Τούλας (έτσι τη φώναξαν συγγενείς και φίλοι) που θα ζουν για πολλά χρόνια με τη φρίκη. Τι θ' απογίνουν η 9χρονη Κατερίνα και ο 5χρονος Περικλής; Ο πατέρας τους, ο Παναγιώτης Βογιατζής, είναι ένας άνθρωπος με σπασμένα νεύρα. Μπαινοβγαίνει σε νευρολογικές κλινικές. Τη μέρα του δυστυχήματος θα τον έβγαζε έξω η γυναίκα του για να κάνει όλα η οικογένεια μαζί Χριστούγεννα. Άλλο ένα δράμα.

Πήγαμε στο Μενίδι, να βρούμε τους ανθρώπους αυτούς. Να δούμε το σπίτι τους, τη γειτονιά τους. «Ψηλορείτη 18, Δεν ξέρω ποιος δρόμος είναι αυτός» απαντούν όσοι ρωτούμε. Δεν υπάρχουν ταμπέλες με ονόματα οδών εκεί πέρα. Ούτε οδοί. Μόνο χωράφια και στενοί χωματόδρομοι γεμάτοι λάσπη. Σπίτια χαμηλά, αρσά χτισμένα, λυόμενα ή από τσιμεντόλιθους τα περισσότερα. Στοιβαγμένα καουτσούκια ή σωροί κοπριάς στα «κοιτόπεδα» και γαβγίσματα σκυλιών δερμένων σε σαρμάνιους ορακτές. «Το σπίτι της Τούλας που θάγανε τα σκυλιά. Να, εκεί κάτω» μας λέει μια γυναίκα ξεπλύνοντας σε λυγμούς. «Το κτήνος, την έφαγε την έρμη! Να τον είχα στα χέρια μου, θα τον έπνιγα». Ερμη το σπίτι της Τούλας Βογιατζή. Ο άντρας της και τα παιδιά πήγαν στο χωριό να την κηδεύουν. «Πώς κρεμάσαν οι γονείς της τα μικρά» λέει ο Δημήτρης Μανωλάς, που μπει δίπλα.